

חזאת רפי נלסון -

מל המשיכו הסבלים לפרוק את סען הבריגיה טופט שהבאנו אתנו ולהעמיס תה וגומי לבורמה. בכור רוק את התה ואת הגומי ונעמיס אורו ל. חזרת לאוניה, החזרת לסגן הקפי את החליפה הלבנה, בה נתקבלתי ל- אצל ראש ממשלת ציילון, בדקתי אם פ מלצר האוניה, ממלא את לשביעות רצון הממונים עלי ועליו, למלון. עכשיו, אחרי הראיון עם ממשלה, אפשר כבר להמשיך ולטייל. י: יעות העד של צילון ונו מכונת טיישון על מנת לצאת שהוא המקום היפה ביותר בציילון. החניות בכפר קטן שאין לו שם התנפל עלי חיש. יצאתי לרגע מן ת כדי לשחות כוס קפה והחיש - דול עם זקן כמו שלי - התנפל עלי ת גמורה. הצלחתי להסתלק ולצעוק חוק שאם הוקן שלי לא מוצא חן שיריד את שלו.

★ ★ ★
עתים נסיעה ואנחנו בקנדי. זהו הגן הבוטאני הגדול ביותר בעולם, לנו מורה הדרך. יש כאן דוגמאים על של עצים נדירים והציילונים מת- בהם בצדק. מספרים לי שכל איש המבקר כאן נוסע עץ. זה כבר דומה לקרן הקיימת.
 כאן עצים שנסעו אותם גאנדי, צירציל מחלט. גם אני נסעתי אחד. נדמה לי שזה היה במבוק. ביקרנו בהיכל יקדושה. זהו אחד המקדשים העתיקים בעולם. חלצנו את הנעלים ונכנסנו קשה לצאת: ציורים ופסלים נהדרים מ אורך המקום.
 הדרך האצנו במורה דרך שלנו, להגיע לריקודים. הוא לא מיהר כלל והסביר תמיד נספיק לריקודים. התברר שהוא את הריקודים מסדרים כשהתיירים ה לירות שכרנו להקת ריקודים, ש- ה לרקוד בשבילנו במיוחד. הריקודים י, ריקודי העם הציילונים האמיתיים, מים בכל העולם והם באמת יפים.

הבא נצא במחול צילוני

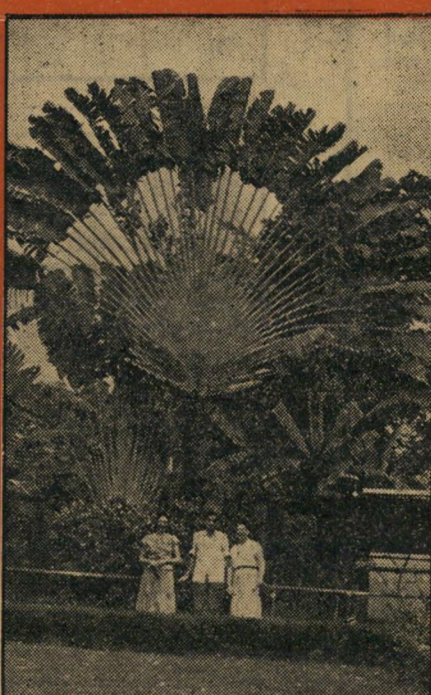
רפי נלסון משתתף בריקודיה של להקה כפרית ציילונית, המציגה את הישגיה האמנותיים בפני התיירים, תמורת תשלום זעום. הריקודים מתנהלים לקול צליליו של תוף-דוד גדול (בתמונה מימין) והם מזכירים את הריקודים הערביים הן בקצב המונוטוני של המנגינה והן בתנועות החדות של הגוף והגפיים.

יח, העולם הזה" מתאר את נמל בקורה האחרון של "בירגיטה טופט" לפני שנושרפה

ארייה בליירה

גור אריה רפי אינו כותב מה עלה בגורל הגור, אם לקח אותו לראגנון ואם ניצל מהשריפה הגדולה.

זנב סווס הגן הבוטאני הגדול ביו- תר במזרח הרחוק מצוי בציילון. ענפי העץ בתמונה קוצצו במיוחד.

וירק. לעצי הגומי לא צריך לתת כלום. לוקי חים סכין, חותכים את העץ והגומי זורם לאורך הדליים. את הדליים סוחבים אל בית החרושת לגומי ואת הגומי הנוזל והגמיש שופכים לתוך דודים עצומים.
 ממול בית החרושת לגומי ישנו בית חרו- שת לתה. עשרות נשים יושבות כל היום ליד ערימות עצמות של עלי תה וממיינות אותם. זוהי עבודה משעממת מאד וגם לא מכניסה כל כך: פועלת כזו מקבלת חמש רופיות ליום, שהם שתי לירות ישראליות. בציילון אין הרבה עבודה. העבודה בגומי ובתה היא כמעט עבודת דחק. מי שלא רוצה לעסוק בה, יכול למות ברעב, אם לא השיג עבודה אחרת. בחזת הגומי והתה עובדים בעיקר כפריים.

★ ★ ★

קמצתי לשוק לערוך קניות אחרונות. קמצתי כמה פילים מחרסינה ומשן-פיל וקניתי אותם. כשעזבתי את השוק, ניגש אלי ציילוני בינוני, עם גור-אריה קטן. הכל בליירה, הסביר לי כאלו רצה למכור קילו רעב ואני רציתי את האריה. כשאחזור לאי- עגבניות. לא היתה ברירה: הציילוני היה רעב ואני רציתי את האריה. כשאחזור לאי- לת, אקשור אותו על יד הליפט. זה יהיה הסיכוי היחיד שלי שלא אצטרך להכניס לתוכי את כל האורחים שהזמנתי.

הייתי עשיר מאד. עם עשרים פילים מ- חרסינה ואריה חי אחד, עליתי על הסיפון. צבלו אותי יפה מאד, הזכירו לי שאני מל- צר, זרקו לי את המגבת לניגוב הכלים - וישר לעבודה. העתונאי גמר את שלו. עד שנגיע לבורמה, אני שוב מלצר הבריגיה טופט.

קה היתה מצוינת, אני למדתי מהר את אחד הריקודים והצטרפתי למעגל. ללמד אותם ריקודי עם ישראליים, לא היה מספיק זמן למטרה זו. זה לא קל: הקצב הוא אחר לגמרי וצריך ת של פיל. לציילונים יש פילים ואין ת. הייתי צריך לחזר.

ונה הבאה היתה מרחץ הפילים. הפיל זהו נקיה מאד והוא מתרחץ כמה ביום. את האמבטיה הוא עושה בנחל, נ כמה פילים אחרים. שעת הרחיצה זעת שעשוע גדול לפילים. הם נכנסים שואבים מים בחודקים הארוכים שלהם מ אחד על השני. שעשוע גדול יותר פילים הוא להתזיז מים על אלה שאינם בקושי הספקנו לברוח מן המקום. לא רצו לחזר, רצו אחרינו כל ה- עד לסטישון. עכשיו נוכחתי לדעת בהכמה כששכרנו את המכונות: לעצמכם שהייתי רוכב על פיל ובורח ים. הפיל שלי בטח היה מוחזר להם זייתי נרטב.

★ ★ ★

ידון מתפרנסת מתה וגומי. ביקרנו חדה לגידול שני המצרכים האלה. ה- מכנה במרחק 50 קילומטרים מקולומבו יעה על שטחים עצומים. היה מה לר- הפקת הגומי מהעצים היא עבודה נ מאד, אלאה שבאים לבקר בחוזה. ים לא כל כך.

הרבה דמיון בין העבודה ברפת לבין ה בחזת גומי. את עצי הגומי חולבים רה. רק שלפצה צריך לתת אוכל, מים